

Корнамъ се ил. дл. *Макед.* отрываюсь отъ корня: Що съ бора отъ корена корнѣть? Не се бора отъ корена корнѣть, Тукъ съ делитъ девойка отъ майка. *M. 525.*

Корокончалъ* с. м. родъ злаго духа: Отъ баждни вечерь прѣдъ Рождество до Богоявленіе не излизать иже сно отъ корокончалътъ, кои-то вѣрвать че ходжть на всѣкъдѣ прѣзъ тыи пощи, и че за-бождали на жены-тѣ на косъ-та дарацы-тѣ, съсъ които влачать кадчище и ленъ, на мѣсто гребень за да гы рѣшать. Казвать че корокончали-тѣ ставали отъ Евреи-тѣ, на които хамами-тѣ давали всѣкому по едно решето да му брой дупки-тѣ, и кой-то сбѣрка броежъть, ставалъ корокончаль. *Ч. 32.* (ср. каракончо).

Корона с. ж. корона, вѣнецъ: Златна корона (*на владиката*) свалиле, Шарена чалма завиле. *M. 51.* ум. **Коронка** с. ж. вѣничикъ цвѣтка (*син. вѣничѣ*): (Цвѣтовцетъ хубави) коронкитѣ развивале, И миризми пилѣли. *Пе. 11—12* р. 139.

Коронясамъ ил. соб. **Короняс(у)вамъ** ил. дл. короную (*и. соб. и дл.*): Папа Левъ III тържествено коронисаль Карла съ златна императорска корона. *I. 165.* **Коронясамъ** са ил. соб. **Короняс(у)вамъ са** ил. дл. коронуюсь (*и. соб. и дл.*): Въ 1826 л. Николай кога дошъль въ Москву да ся корониса, повика Пушкина. *Л. Д. 1875* р. 58. **Короняс(у)ване** с. с. коронованіе, коронація: На 12 Септемврій 1871, австрійскія царь издаде кѣмъ Чехскія народъ една прокламація, въ която, като препознаваше особинитѣ права на чешкото царство и са обѣща-ваше да ги потвърди чрезъ коронисваніето си и заклѣваніето си въ Прага, приканваше чехската камара да изработи единъ проектъ съгла-сень съ волята на народа. *Л. Д. 1873* р. 156.

Корторенъ пр.? Аngliйски-тѣ країннати коне, корторни-тѣ кра-ви, тлѣсти-тѣ свине. *Л. Д. 1876* р. 49.

Коруба (ср. *corouci*, adj. t. sec, *aride*) с. ж. 1) дуило; дуилистое разрушающееся дерево: Въ неговото джино (коруба), което станжало отъ изгниваніето на вѫтрешната частъ на дънера, сѫ събирили до сто душъ хора. *Л. Д. 1871* р. 107. А прегледа, стеблото на то дѣрво, за голѣмата му старостъ си случи да е сухо и коруба отъ едната страна. *P. A. 87.* 2) полость: Искривленіето на градната коруба са развива въ новечето случаи отъ това, че дѣцата са дѣржатъ лошаво. *З. 314.* Корубата на костенурката можеше да дотрѣбва като за блюдо. *P. A. 44.*

Корубчастъ (**Корубчестъ**) **Корубистъ** (**Корубестъ**) пр. дулистой, полый: А отгорное дѣрво ярема ся зъве „шии“, то есть, корубестое мѣсто. *Пк. 47.* (ср. преди.).

Коруджия* (*goroudji*, s. t. *garde forestier*) с. м. 1) лѣсничий: